

Sygn. akt II KO 76/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski

SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

w sprawie **W. T.**

skazanego z art. 263 § 2 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 stycznia 2015 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania karnego

zakończony prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego

z dnia 20 listopada 2013 r.,

utrzymującym w mocy, wobec oskarżonego W. T.,

wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 16 kwietnia 2013r.

p o s t a n o w i ł

1. oddalić wniosek o wznowienie postępowania,

2. obciążyć skazanego W. T. kosztami sądowymi postępowania o wznowienie, w tym wydatkami w kwocie 20 (dwudziestu) złotych.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 16 kwietnia 2013 r., W. T. został skazany za to, że w nieustalonym dniu w lutym 2001 r. w M. w woj. M. zbył odpłatnie ustalonej osobie broń palną typu pistolet CZ z tłumikiem oraz 6 sztuk amunicji, tj. za przestępstwo z art. 263 § 2 k.k., na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k.

oraz art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego warunkowo zawieszono ustalając okres próby na 2 lata.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego Sąd Apelacyjny, wyrokiem z dnia 20 listopada 2013 r., zaskarżony wyrok, w części dotyczącej oskarżonego W. T., utrzymał w mocy.

Obecnie obrońca skazanego złożył wniosek o wznowienie postępowania na podstawie art. 540 § 1 ust. 2 lit. a k.p.k., wnosząc o uchylenie, w części dotyczącej W. T., wyroków Sądu Apelacyjnego i Sądu Okręgowego w W. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania właściwemu miejscowo Sądowi Rejonowemu.

W uzasadnieniu wniosku podniósł, że w aktach sprawy Sądu Okręgowego w W. o sygn. akt ... 97/11 mogą znajdować się dowody wskazujące na brak winy W. T. w przedmiotowej sprawie. Jako nowe dowody, nie znane przedtem sądom pierwszej i drugiej instancji, wskazał dokumenty z k. 2912 oraz k. 3105a akt sprawy o sygn. akt ... 97/11, zawierające informacje o okresie, w jakim w Areszcie Śledczym W. przebywał V. G. oraz o dniu jego zatrzymania (k. 4-5 akt SN), pismo Komendy Głównej Straży Granicznej z dnia 28 lipca 2010 r. zawierające informacje o odnotowanych w zbiorach ewidencyjnych faktach odprawy granicznej osoby K. G. w okresie od lipca 1999 r. do czerwca 2007 r. (k. 6-9 akt SN) oraz odpis skrócony aktu zgonu P. R. (k. 10 akt SN), które świadczą, że zeznania K. G., na których oparto wyrok skazujący, mogą nie odpowiadać prawdzie.

Prokurator Prokuratury Generalnej w pisemnym stanowisku z dnia 17 grudnia 2014 r. wniósł o oddalenie wniosku o wznowienia przedmiotowego postępowania, wskazując, że nie jest on zasadny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania nie jest zasadny.

Przepis art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., na który powołuje się w swoim wniosku obrońca, przewiduje wznowienie postępowania, jeżeli po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody nieznanne przedtem sądowi orzekającemu w sprawie, wskazujące, że prawomocne orzeczenie z powodu nowych faktów i dowodów jest niesłuszne. Podstawa wznowienia postępowania *propter nova* opierać się może tylko na takich faktach lub dowodach, z którymi sąd nie zapoznał się w toku prawomocnie zakończonego postępowania, inaczej mówiąc, nie znał ich przy orzekaniu. Podstawy wznowienia nie

mogą stanowić wszelkie nowe dowody lub fakty, a jedynie takie, które jednocześnie wskazują na jedną z trzech okoliczności wyczerpująco wymienionych w punkcie 2 art. 540 § 1 k.p.k. W orzecznictwie Sądu Najwyższego konsekwentnie uznaje się, iż nowe fakty, czy dowody, wskazywać mają na zaistnienie wysokiego prawdopodobieństwa błędu sądowego w zakończonym prawomocnie postępowaniu sadowym. Innymi słowy, muszą stwarzać duże prawdopodobieństwo uniewinnienia skazanego po wznowieniu postępowania, albo skazania go za przestępstwo zagrożone karą łagodniejszą niż to, za które go skazano. Tym samym nie chodzi jedynie o przedstawienie wątpliwości, co do wcześniejszych ustaleń faktycznych (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2011 r., III KO 77/10, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 1996 r., V KO 2/96, OSNKW 1996, nr 7-8, poz. 47; wyrok Sądu Najwyższego z 10 października 1995 r., II KO 76/94, OSNKW 1996, nr 1-2; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2004 r., III KO 32/02, OSNKW 2004, z.10, poz. 99 i cytowane tam orzecznictwo; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2009 r., III KO 73/08, R-OSNKW 2009, poz. 396; P.Hofmański, E.Sadzik, K.Zgryzek, Kodeks Postępowania Karnego. Komentarz, t. III, Warszawa 2012 r., s. 375-376, 380-381).

Nie sposób uznać, aby nowym faktem, nieznanym orzekającym w sprawie sądom, w rozumieniu omawianego przepisu, były dokumenty dołączone do wniosku obrońcy w postaci pisma Aresztu Śledczego W. z dnia 24 czerwca 2013 r., notatki urzędowej z dnia 13 marca 2013 r., pisma Komendy Głównej Straży Granicznej z dnia 28 lipca 2010 r. oraz odpisu skróconego aktu zgonu P. R. Okoliczności wskazane w powyższych dokumentach były bowiem przedmiotem rozważań Sądu pierwszej instancji, zaaprobowanych następnie przez Sąd odwoławczy (k. 2562v-2568, 45942-5947). Dopuszczenie zaś możliwości - jak tego chce obrońca - w postępowaniu w przedmiocie wznowienia postępowania, ponownej oceny dowodu z zeznań świadka K. G., celem dokonania, na podstawie tej nowej oceny, odmiennych ustaleń faktycznych, nie jest możliwe (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 1973 r., I KZ 24/73, OSNPG 1973, nr 6, poz. 85).

Jakkolwiek nie sposób negować faktu, że dołączone do wniosku o wznowienie postępowania dokumenty uprawniają twierdzenie obrony, iż okres, w którym skazany posiadał, a następnie odsprzedał broń palną - pistolet CZ z tłumikiem oraz 6 sztuk amunicji, nie został przez oba orzekające w sprawie sądy ustalony precyzyjnie, to nie sposób uznać, iż w sprawie niniejszej doszło do wydania wadliwego orzeczenia. Nie ulega wątpliwości, że wznowienie postępowania może nastąpić tylko wtedy, gdy ujawnią się po jego wydaniu takie nowe dowody czy fakty, które mogą w sposób wiarygodny podważyć

prawidłowość przyjętych w nim ustaleń faktycznych. Przy czym chodzi tu jedynie o ustalenia faktyczne o zasadniczym charakterze, tj. rozstrzygające kwestię winy, podległości sprawcy karze, surowszej kwalifikacji prawnej jego czynu. Wskazane przez obronę okoliczności, choć istotne w kwestii ustalenia czasu popełnienia przypisanego W. T. czynu, takiego charakteru nie mają, co przesądza, że nie mogą zostać uznane za podstawę wznowienia postępowania.

Rację ma więc prokurator Prokuratury Generalnej, że zaoferowane we wniosku dowody nie podważają wiarygodności relacji K. G. i tym samym ustaleń, które zadecydowały o skazaniu W. T. za przestępstwo z art. 263 § 2 k.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

O kosztach sądowych postępowania wznowieniowego rozstrzygnięto na podstawie art. 639 k.p.k.